

RIJEČI I DJELA TREBAJU BITI JEDNO

Bio jednom jedan dječak koji je volio jesti slatkiše, pa ih je stalno tražio od svog oca. Njegov otac bio je siromašan čovjek, i nije uvijek mogao pribaviti slatkiše za svoga sina. Ali mali dječak to nije shvatao, i stalno je tražio slatkiše.

Dječakov otac često je razmišljao kako da zaustavi dijete da ne traži tako mnogo slatkiša. U to vrijeme u blizini je živio jedan mudrac. Dječakovu ocu je sinula ideja. Odlučio je povesti dječaka tom mudrom čovjeku, ne bi li ga on uspio nagovoriti da prestane stalno tražiti slatkiše.

Dječak i njegov otac uputili su se tom čovjeku. Kad su stigli do njega, otac mu reče: "Dobri čovječe, bi li zamolio moga sina da prestane tražiti slatkiše koje ja ne mogu da mu pribavim?" Kako je ovaj mudrac i sam volio slatkiše, nije mu bilo lahko. Mislio je kao da postupi. Na kraju je odlučio da predloži ocu da ponovo dovede sina slijedećeg mjeseca.

Za to vrijeme mudrac je potpuno prestao jesti slatkiše. Kad su dječak i njegov otac, nakon mjesec dana, ponovo došli, mudrac reče dječaku: „Moje drago dijete, hoćeš li prestati tražiti slatkiše koje ti otac ne može priuštiti?“

Od tada, dječak je prestao tražiti slatkiše.

Dječakov otac upita ovog mudrog čovjeka: "Zašto nisi molio moga sina da prestane tražiti slatkiše kada smo ti dolazili prošlog mjeseca?"

Mudrac odgovori: "Kako da tražim od dječaka da odjednom ostavi slatkiše kada ih i ja sam volim? Pa ipak tokom prošlog mjeseca prestao sam ih jesti."

Lični primjer mnogo je snažniji od samih riječi. Ako od nekog tražimo da nešto učini, mi to i sami također moramo činiti. Mi ne trebamo tražiti od drugih da čine ono što sami ne činimo.

POBRINI SE DA TVOJA DJELA I TVOJE RIJEČI BUDU UVIJEK JEDNO.